

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke for en meget velvillig behandling. Jeg synes, dette tegner til, at vi må kunne gennemføre forslaget ganske hurtigt, eftersom der jo har markeret sig et meget klart flertal for det. Jeg tror, det er vigtigt, at det sker hurtigt, fordi det altid er utilfredsstillende, at man på sådanne områder har et tidsrum, hvor lovgivningen er under udformning, og hvor der derfor sker kontraktsindgåelser under usikkerhed.

Jeg er principielt enig i det, som har været fremført fra flere ordføreres side: Vi bør også tænke på, at vi har en lejelovsrevision undervejs, og at vi ikke skal foregribe den. På den anden side må det være oplagt, at der kan opstå situationer, ikke mindst under så langt et forløb, som vi har været igennem med lejeloven, at det bliver nødvendigt trods alt at gennemføre ændringer. Jeg mener, dette er en af situationerne. Vi har konstateret faktisk misbrug, og vi har ikke en lejelov på bordet i Folketinget til revision, så det er nødvendigt nu at rette op på nogle af de uheldige virkninger, vi kan se, og få i hvert fald det ryddet af vejen.

Dernæst er der spørgsmålet om teknikken i forslaget. Jeg er enig med boligministeren i, at der kan være grund til at kigge på nogle mindre ændringer, og at det vil være fornuftigt at gøre det i fællesskab. Det kan jeg helt give tilsagn om. Vi er parate til at ændre forslaget de steder, hvor det måtte være fornuftigt i forhold til lovgivningen. Det ændrer ikke noget ved indholdet i forslaget, men det kan sikre, at vi får et teknisk tilfredsstillende lovforslag.

Både boligministeren og den konservative ordfører var inde på spørgsmålet om, hvad man kunne kræve af dokumentation for at foretage et sådant indgreb. Heldigvis forstod jeg, at uanset om man var utilfreds med, at der ikke var tilstrækkelig dokumentation, så var man dog villig til at gennemføre forslaget.

Jeg synes i almindelighed, man må gøre sig klart, at specielt når det gælder overtrædelser eller misbrug af lovgivning, så har man aldrig tilfredsstillende dokumentation. Naturligvis har man ikke det. Fiktive salg er selvfølgelig ikke noget, man registrerer i Danmarks Statistik. Det ville dog vist være en noget besynderlig situation, hvis man kunne optælle det i en velunderbygget statistik. Men vi har til gengæld set tilstrækkelig mange eksempler i pressen, og vi

er vel enige om, at sådan en praksis ikke bør foregå, og derfor skal vi selvfølgelig rette dette.

Der blev også rejst spørgsmål både af fru Pia Gjellerup og af hr. Jørn Jespersen, om nu dette forslag virkede effektivt nok. Det kan man jo altid diskutere, og det kan jeg ikke give nogen garanti for. Jeg synes, det vil være fornuftigt, at vi under udvalgsarbejdet kikker på, hvordan effektiviteten vil være, men jeg vil gerne pege på, at det, der er tale om her, er, at man siger til den sælger, der måtte overveje et fiktivt salg: Det, du nu er oppe imod, er en pligt til at tilbyde lejerne din ejendom til prisen i handel og vandel, og derfor kan du også have indgået nogle kontraktlige privatretlige forpligtelser, som du nu vil komme til at undgælde for.

Det ligger nemlig i ordningen, hvor vi jo bruger en bestemmelse, som allerede findes i lovgivningen, nemlig den bestemmelse, som gælder, hvor der er tale om gaveoverdragelse eller fusion, at det er prisen i handel og vandel, der skal være gældende. Hvis man ikke har solgt – det være sig fiktivt eller på anden måde – til prisen i handel og vandel, risikerer man altså nu at komme til at sælge til denne pris, for det er den tilbudspligt, der ligger i loven. Det kan vise sig at være en overordentlig dyr affære for den, der har skruet prisen op i et urealistisk leje. Derfor tror jeg, at dette vil være en ganske effektiv bestemmelse, og at det vil betyde, at vi får stoppet i hvert fald det helt væsentlige misbrug.

Der har under debatten været forskellige meningsudvekslinger ikke mindst mellem hr. Jørgen Tved og hr. Glistrup, og dem skal jeg sandelig ikke blande mig i. Men ikke desto mindre er det vel rimeligt at knytte nogle bemærkninger både til spørgsmålet om kapitalgevinster og om, hvordan boligmarkedet kan virke. Her vil jeg da godt sige til hr. Glistrup, at man jo kan have mange synspunkter på økonomi, og nogle af dem kan være mere eller mindre realistiske, men det mest urealistiske er dog, hvis man efter 50 år med lejebeholdning begynder at snakke om, at det ville dog være fint, hvis der ikke var indgreb i lejeværdien. Vi har siden 1940 haft restriktioner på boligmarkedet, og så synes jeg ikke, det giver nogen mening heroppefra at efterlyse et forslag, der ikke tager hensyn til det.

Hr. Glistrup kender sikkert også begrebet det lejedes værdi, vil jeg næsten gætte på. Jeg har hørt hr. Glistrup sige ting, der giver mig en fornemmelse af, at han kender det, og hr. Glistrup